

Afscheid & eresaluut aan pompier, lassie & dita, de vorige bosbezitters bedreigde Lappersfortbos

Als bosdichters zijn wij verheugd dat onze kompaan (bos)dichter Peter Holvoet-Hanssen stadsdichter van Antwerpen wordt. Zie www.kapersnest.be voor klankfragment riddering bedreigde Lappersfortbos en waar is daar was <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php?p=85>. We willen hier ook een eresaluut brengen aan de 3 bosbezitters die het contract met GDF SUEZ Fabricom tekenden en gisteren het Lappersfortbos verlieten. Wij zullen hun bosverhaal blijven behartigen en hopen dat het Groene Gordel Front in Brugge & Ommeland de moed vindt om de dialoog te zoeken met oude & nieuwe bosbezitters, met politici & bedrijfswereld.

<http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=29352> (Lappersfortbos opnieuw bezet)
<http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=29355> (GGF distantieert zich van nieuwe bezetting)
<http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=29358> (Vader aan sterfbed beloofd bos te redden)

Wij herinneren er aan dat maandagavond 23 november de Brugse gemeenteraad een laatste noodkreet <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=29306> uit het Lappersfortbos behandelt via een burgerverzoekschrift aan de gemeenteraad. We kijken uit naar dit debat. Je kan het verzoekschrift onderaan lezen.

Peter Theunynck, voorzitter GGF & woordvoerder bosdichters 0486/737220 www.ggf.be

20.11.09 pompier, lassie en dita zijn vertrokken uit het Lappersfortbos

We stellen vast dat er vanmorgen een persbericht de wereld is ingestuurd dat een herbezetting van het bedreigde stuk Lappersfortbos aankondigt. Hoewel niet helemaal verbazend is dit niet waar wij (de 3 bezitters die de overeenkomst met Fabricom hebben getekend) voor ijverden. Integendeel.

Al weken vangen wij geruchten op, maar het leek allemaal op een hoop grootspraak, totdat er dan gisteren een grote groep mensen aankwam die ons heeft buitengewerkt. Uren durende discussies en een paar ruzies hebben deze mensen niet kunnen overtuigen de overeenkomst zijn beloop te laten. Telkens herhaalden ze "Jullie hebben niet getekend in naam van de beweging", en "jullie zijn veel te naïef geweest."

Er werd wel degelijk getekend in naam van de groep die er op dat moment, en in de maanden die er aan vooraf gingen, aanwezig was. Dat niet namens de "beweging" ondertekend werd, hebben we zelf ook benadrukt. De overeenkomst werd door ons, op voorstel van Fabricom, getekend met toevoeging en omschrijving:

"Bezitters die zich sterk maken voor alle huidige bosbezitters (een steeds wisselende verzameling individuen zonder hiërarchie noch organisatie)."

We vinden ook niet dat we naïef zijn geweest door ondertekening van de overeenkomst. Het was altijd een gok, maar we hebben tenminste gespeeld. Na veel overleg en discussie vonden we dat de kans op behoud van het bos veel groter was bij een vrijwillige ontruiming (als positief en verrassend signaal naar overheid en publieke opinie toe), dan wanneer we het lieten uitdraaien op een gedwongen ontruiming.

Een grondenruil werd op dat moment (door alle denkgroepen, die met ons als bezetters sympathiseerden) als kansrijk gezien, zeker gelet op de regeringsverklaring van de aantredende Vlaamse regering en het akkoord van Fabricom om in dergelijk scenario mee te stappen.

Alles draait uiteindelijk om geld, dus het heeft niet mogen zijn, maar ondanks onze grote teleurstelling vonden we dat we de overeenkomst moesten naleven en hebben we tot het laatste moment verder gewerkt aan de beloofde ontruiming in de vorm van het vrijwillige opkuisplan. Hoewel dit een moeizaam, demotiverend en bizar karwei was: toen de "herbezetters" zich aandienenden waren alle bezetters die er waren ten tijde van onderhandelingen en ondertekening al weg, buiten de drie ondergetekenden.

Er rest ons nu, terwijl we op straat staan met ons hebben en houden, niets anders meer dan ons ten stelligste te distantiëren van deze bende ongeregeld. We hebben het gevoel dat deze piraten onze campagne hebben gekaapt. We vinden het spijtig en frustrerend dat er niet naar ons wordt geluisterd. Nu lijkt het doodsvonnis van de bomen in het Lappersfortbos bevestigd.

Pompier, Lassie en Dita, 21 september 2008 - 20 november 2009

KLARA

Door een bos vol dode dichters, naar het bed
van een zomervrouw in pure ballonlucht.

Loslaten is moeilijk zegt iemand in een mobieltje.
Het zit niet in een familie van vasthouden.

Ze houdt me stevig vast met haar twijgzame
rechter, de linker streelt door een dik verleden.

Zilvermeren in een strandwit aangezicht,
zo kijkt ze, ruikend naar Rosas.

- Ik zie u graag, zeg ik - omdat ik haar graag zie.
- Petertje, lipt ze, ben je met je fietsje?

Ze schenkt een glas vol
leven uit een vat van niets.

Niets dan schoonheid puurt ze uit het nu.

Haar rozenhof bloeit al het onvoltooide dicht.

Er wordt gependeld tussen bed en aanrecht,
gekookt, geknuffeld en gestorven onder elkaar.

Een watstaafje citroent woestijnlippen,
een slok water valt op gods akker,

een pleister vol liefde sijpelt in de bloedbaan.
Het is hier zalig heengaan,

blijven tot je helemaal weg bent,
stip aan de kim van je onteigende lichaam.

Peter Theunynck